

ปีที่ ๓๖ ฉบับที่ ๑๗๑๘ วันพุธที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

อาเซียนและญี่ปุ่นได้ประโยชน์ จากการถ่ายทอดเทคโนโลยี

दैพนิวส์

การที่นครโตเกียวมีความสว่างไสว
อยู่ทุกวันนี้ได้ตองนับเป็นคุณความดี ของ
มาเลเซียที่^{๒๕} ๕๕๕๕
มาเลเซียที่^{๒๕} ๕๕๕๕
เมืองหลวงแห่งนี้ได้ใช้ก๊าซธรรมชาติมา
เสเชื่อนั่นเองโรงงานไฟฟ้าโซเดกวัระใน
อ่าวโตเกียวสามารถส่งกระแส ไฟ ฟ้า ให้
แก่ลูกค้ามากกว่า ๖ ล้านคน

มาเลเซียเริ่มส่งก๊าซธรรมชาติให้ญี่ปุ่น
ตั้งแต่วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖ และนับ
จาก นั้นมาปรี มาเก๊าธรรมชาติที่ญี่ปุ่นซื้อ
จากมาเลเซียก็เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ มาเลเซีย
สัญญาจะส่งก๊าซธรรมชาติให้ญี่ปุ่นเป็นเวลา
๒๐ ปี ซึ่งทำให้ชาวโตเกียวมั่นใจว่าจะมีกระแส
ไฟฟ้ใช้โดยไม่มีขาดตอน ตลอด ระยะเวลา
ของสัญญา

นี่เป็นเพียงตัวอย่างของการได้รับ ประ
โยชน์ร่วมกัน และเป็นกาแสดงว่าประเทศ
กลุ่มอาเซียน ที่ กำลังพัฒนา ได้ช่วยเหลือ การ
พัฒนาประเทศของญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศ พัฒนา
แล้วและเป็นประเทศยักษ์ใหญ่รวมทั้งเป็นเจ้า
ทางเศรษฐกิจอันดับสอง ของโลกเสรีรองจาก
สหรัฐอเมริกาอย่างไรวางแต่แน่นอนที่สุดหาก
ชาวญี่ปุ่น ไม่ลงทุน ด้วยแล้วผลประโยชน์ดัง
กล่าวนี้ก็คงไม่เกิดขึ้นญี่ปุ่น ลงทุน ในโครงการ

โรงงานก๊าซธรรมชาติในเมืองบีนตูลู แคว้น
ซาราวัก เพียงแห่งเดียว เป็นเงินถึง ๑.๒
พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ความจริงแล้วเงินลง
ทุนจากญี่ปุ่นในประเทศกลุ่มอาเซียนนั้น มี
มากกว่าประเทศอื่นใด หากแต่ส่วนใหญ่เป็น
การลงทุนใน อุตสาหกรรมเหมืองแร่แทบทั้งสิ้น
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนของญี่ปุ่น ในมาเล
เซีย และอินโดนีเซียขณะนี้การลงทุนที่วันกำลัง
ส่งผลดีต่อทั้งเจ้าของประเทศและฝ่ายญี่ปุ่นเอง
ด้วยเพราะสามารถมีพลัง งาน ไปสนับสนุนกิจ
การอุตสาหกรรมของตนอย่าง ค่องเนื่อง

มาเลเซียและอินโดนีเซียได้ผลประโยชน์
จากการที่^{๒๕} ๕๕๕๕
โยชน์จากการนี้คณะกรรมการจ้างงาน ได้รับ
การสนับสนุนอุตสาหกรรมภายในประเทศ
ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมนอก จากนั้น

ถึงส่งเสริมกิจการอื่นๆที่เป็นประโยชน์มาก
มาอย่างไรก็ตามก็ยังมีส่วนความเห็น
ว่าผลประโยชน์ที่^{๒๕} ๕๕๕๕
ว่าผลประโยชน์ที่^{๒๕} ๕๕๕๕
จะขยายให้มากขึ้น กลุ่มอาเซียนต้องการ
เรียนรู้วิธีทำงานของ ญี่ปุ่นมาเลเซีย
ถึงกับใช้นโยบายมองตะวันออก(Look East
Policy) แต่การที่จะได้ประโยชน์อย่างนั้น
จริงก็จะต้องมีความจริงใจทั้งผู้ สอน และ
ผู้เรียนรู้ จุดใหญ่ที่อาเซียนต้องการมาก

คือการถ่ายทอดเทคโนโลยีนั่นเอง

คาโต๊ะ จามัลุดดีน อาบู เบเคอร์ เอก
อัครราชทูตมาเลเซียประจำญี่ปุ่น กล่าวย้าว่า
คำว่าเทคโนโลยีนั้นไม่ได้หมายถึงเพียงเครื่อง
จักรกลเท่านั้นหากแต่รวมถึงโน้วฮาว การ
จัดการและ การจัดองค์การด้วย "การถ่าย
ทอดเทคโนโลยีสมควรเป็นาขบวนการ ที่เคลื่อน
ไหวตลอดเวลาไม่ใช่หยุดนิ่งอยู่กับที่ โดยการ
ลงทุนร่วมกัน ควรจะมีผลให้มีปรับปรุงขบวนการ
การผลิตให้ดีขึ้น และมีการขยายการผลิตให้
กว้างออกไป"

แน่นอนที่สุด ญี่ปุ่นและกลุ่มอาเซียน
สามารถจะได้รับประโยชน์ร่วมกัน จากการถ่าย
ทอด เทคโนโลยี ระบบเศรษฐกิจญี่ปุ่นได้รับ
ประโยชน์จากการ ลง ทุน ในประเทศอาเซียน
และในขณะเดียวกันการที่กลุ่มอาเซียนสามารถ
พัฒนา ประเทศจนเจริญก้าวหน้าขึ้นก็เป็นกา
ยกระดับมาตรฐานการครองชีพ และกำลังซื้อ
และกลายเป็นตลาดที่สำคัญของสินค้าจากญี่ปุ่น
ด้วย ผลผลิตมวลประชาชาติของกลุ่มอาเซียน
มีมากถึง ๒๑๕ พันล้านดอลลาร์ซึ่งมากจนกลายเป็น
ตลาด ที่มีความสำคัญ และใครก็ไม่อาจมอง
ข้ามได้ แม้แต่ญี่ปุ่นเองก็ตาม

ดังนั้นญี่ปุ่นจึงควรจะร่วมมือในการสร้าง
โครงสร้างของบริษัทท้องถิ่นในประเทศที่ ลง
ลงทุนให้เข้มแข็งขึ้นแทนที่จะอ้างว่า ประเทศ
นั้น ๆ ยังไม่พร้อมที่จะรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี
จากตน นอก จาก ด้าน โครงสร้างแล้ว
ยังมีด้านอื่นที่ควรปรับปรุงด้วย อาทิ การ
จัดการ ตลอดจนการฝึกฝนช่างเทคนิคเพื่อ

เตรียมสำหรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่อไปอีก
ประการหนึ่งการเตรียมตัวที่จะเลิกสรร หรือ
รองรับเทคโนโลยีที่ต้องการนั้นก็เป็นสิ่งสำคัญ
ด้วยเช่นกันเพราะเทคโนโลยีไม่ใช่สิ่งที่จะเรียก
ร้องหรือรับได้ในชั่วเวลาเพียงคืนเดียว

ญี่ปุ่น ต้องอาศัยอาเซียนทำนองเดียวกับ
กลุ่มอาเซียนก็ต้องพึ่งพาญี่ปุ่น สถาบันพัฒนา
เศรษฐกิจญี่ปุ่นซึ่งได้ทำการวิจัยโดยใช้รูปแบบ
ทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นสหรัฐและกลุ่มอาเซียน
ในช่วง ๖ ปีที่ผ่านมากล่าวว่าการลงทุนของ
ญี่ปุ่น ได้ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งระยะปานกลาง
และระยะยาวต่อประเทศ ผู้รับการลงทุนทั้ง
หลาย การที่ญี่ปุ่นขยายการนำเข้ายิ่งส่งผลใน
ทางลบมากยิ่งขึ้นสำหรับประเทศมาเลเซีย อิน
โดนีเซียและไทย มากกว่าการนำเข้าของ
สหรัฐเสียอีกสถาบันนี้เคยข้อสังเกตว่าหากญี่ปุ่น
ขยายการลงทุนในกลุ่มอาเซียนเพิ่มขึ้น ๑๐% ผล
ผลิตมวลประชาชาติของประเทศเหล่านี้จะเพิ่ม
ขึ้นระหว่าง ๐.๑-๑.๓% เท่านั้น

รัฐบาลญี่ปุ่นได้เพิ่มความช่วยเหลือ
ทางด้าน การเงินให้แก่อาเซียน มากขึ้น
แต่สมาชิกอาเซียนต้องการมากกว่านั้นไม่
ใช่เฉพาะ ด้าน การเงินเพียง อย่างเดียว
ในระหว่างที่นาซเซ็งโอะ ชูชิกิ อดีต
นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นเดินทางเยือนกลุ่มอา
เซียน นั้น ท่าน ได้ กล่าว ว่า การ พัฒนา
เศรษฐกิจนั้น ควรจะประกอบด้วยหลัก
๔ ประการคือ การเกษตรพลังงาน ทรัพ
ยากรบุคคลและธุรกิจขนาดเล็ก และ
ขนาดกลาง เพื่อสนองหลักการดังกล่าว

นายฮาสึชิโร่ นากาโซเน่ นายกรัฐ
มนตรีญี่ปุ่นคนปัจจุบัน ได้รับรองที่จะถ่าย
ทอดเทคโนโลยีที่ต้องการ สำหรับกระตุ้น
การพัฒนาอุตสาหกรรมให้แก่อาเซียน
ท่านยังได้รับรองอีกว่าจะ ให้มีการแลก
เปลี่ยนบุคลากรระหว่าง กันภายใต้โครง
การ "มิตรภาพเพื่อศตวรรษที่ ๒๑" โครง
การนี้ มีพื้นฐานจากแนวความคิดที่ว่า การ
แลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่าง อาเซียนกับ

ญี่ปุ่นนั้นจะทำให้ทั้งสองฝ่ายมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น

การแลกเปลี่ยนบุคลากรนั้นนับว่ามี ประ
โยชน์มากแต่ทั้งนี้จำเป็นต้องได้รับความร่วม
มือจากทุกฝ่าย ด้วย ประ โยชน์ จาก การ แลก
เปลี่ยนเจ้าหน้าที่เพื่อให้เรียนรู้จากการทำงาน
นี้เริ่มต้นโดยมาเลเซีย ได้มีการส่งชาวมาเลย์
ไปญี่ปุ่นเพื่อรับการฝึก อบรม ใน อุตสาหกรรม
ต่าง ๆ รวมทั้งที่บริษัทมิซูชิม่า มอเตอร์เวิร์ค
ของมิซูชิซึคิด้วย ที่นี้เองชาวมาเลย์ได้เรียนรู้

ระบบการผลิตรถยนต์ของญี่ปุ่น ซึ่งครองตลาด
เกือบทั่วโลก และเมื่อกลับมาเลเซียบุคคล
เหล่านี้ก็จะไปอบรม เพื่อนร่วมชาติ คนอื่น ๆ
ของตนต่อไปหลักสำคัญของโครงการนี้ก็ คือ
พร้อมที่เรียนรู้และพร้อมที่ จะ ถ่าย ทอด ความ
รู้ให้แก่ผู้อื่นขณะนี้มาเลเซียสามารถผลิตรถ—
ยนต์ได้เองแล้ว

สถานการณ์อย่างนี้นับ ว่า สำคัญ
มากถ้าหากญี่ปุ่นและกลุ่มอาเซียนต้อง
การจะได้รับการประโยชน์ทั้ง สอง ฝ่าย
และพร้อมที่จะต่อสู้ ปัญหาที่จะมีขึ้นใน
ศตวรรษต่อไป หลักความจริงข้อหนึ่ง
ก็คือไม่มีประเทศใดจะสามารถ อยู่
อย่างโดดเดี่ยวได้ และ สิ่งนี้ เป็น จริง
อย่างยิ่งสำหรับญี่ปุ่นซึ่งไม่มีทรัพยากร
ธรรมชาติสำหรับอุตสาหกรรม ของ
ตนและก็จริงสำหรับ อาเซียน ซึ่ง ต้อง
การเทคโนโลยีและได้กลายเป็นตลาด
ใหญ่สำหรับสินค้าญี่ปุ่นด้วย.